ПОЗИЦИЯ (ЕС) № 11/2012 НА СЪВЕТА НА ПЪРВО ЧЕТЕНЕ

с оглед приемането на регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на преходни разпоредби за двустранните инвестиционни споразумения между държавите членки и трети държави

Приета от Съвета на 4 октомври 2012 г.

(2012/C 352 E/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура [1],

като имат предвид, че:

(1) След влизането в сила на Договора от Лисабон преките чуждестранни инвестиции попадат в списъка с тематични области в обхвата на общата търговска политика. В съответствие с член 3, параграф 1, буква д) от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“) Европейският съюз разполага с изключителна компетентност в областта на общата търговска политика. Следователно само Съюзът може да законодателства и да приема правно обвързващи актове в тази област. Държавите членки имат тази възможност единствено ако са оправомощени за това от Съюза в съответствие с член 2, параграф 1 от ДФЕС.

(2) Освен това в част трета, дял IV, глава 4 от ДФЕС се предвиждат общи правила за движението на капитали между държавите членки и трети държави, включително по отношение на движението на капитали, предполагащи инвестиции. Тези правила могат да бъдат засегнати от международни споразумения, свързани с чуждестранни инвестиции, сключени от държавите членки.

(3) Настоящият регламент не засяга разпределението на компетентностите между Съюза и неговите държави членки в съответствие с ДФЕС.

(4) Към момента на влизане в сила на Договора от Лисабон държавите членки имат значителен брой действащи двустранни инвестиционни споразумения с трети държави, свързани с инвестиции. ДФЕС не съдържа изрични преходни разпоредби за подобни споразумения, които вече попадат в изключителната компетентност на Съюза. Освен това някои от тези споразумения може да включват разпоредби, засягащи общите правила за движението на капитали, установени в част трета, дял IV, глава 4 от ДФЕС.

(5) Въпреки че двустранните инвестиционни споразумения остават обвързващи за държавите членки съгласно международното публично право и постепенно ще бъдат заменени от споразумения на Съюза със същия предмет, условията за оставането им в сила и връзката им с инвестиционната политика на Съюза изискват подходящо третиране. Тази връзка ще се развива с упражняването от Съюза на неговата компетентност.

(6) В интерес на инвеститорите от Съюза и на техните инвестиции в трети държави, както и на държавите членки, които приемат чуждестранни инвеститори и инвестиции, двустранните инвестиционни споразумения, които конкретизират и гарантират условията на инвестициите, следва да останат в сила и постепенно да бъдат заменени от инвестиционни споразумения на Съюза, осигуряващи високи стандарти за защита на инвестициите.

(7) Настоящият регламент следва да уреди правния статут съгласно правото на Съюза на двустранните инвестиционни споразумения на държавите членки, подписани преди 1 декември 2009 г. Тези споразумения могат да останат в сила или да влязат в сила в съответствие с настоящия регламент.

(8) В настоящия регламент следва да се определят и условията, съгласно които държавите членки са оправомощени да сключват и/или да оставят в сила двустранни инвестиционни споразумения, подписани в периода между 1 декември 2009 г. и … (*).

(9) Освен това в настоящия регламент следва да се определят условията, съгласно които държавите членки са оправомощени да изменят или да сключват двустранни инвестиционни споразумения с трети държави след … (*).

(10) Оставянето в сила на двустранни инвестиционни споразумения с трети държави от държавите членки съгласно настоящия регламент или разрешаването на държавите членки да започнат преговори или да сключат такива споразумения не следва да възпрепятства преговорите или сключването на инвестиционни споразумения от Съюза.

(11) От държавите членки се изисква да предприемат необходимите мерки за отстраняване на евентуални несъответствия с правото на Съюза в двустранните инвестиционни споразумения, сключени между тях и трети държави. Прилагането на настоящия регламент не следва да засяга прилагането на член 258 от ДФЕС при неизпълнение от страна на държава членка на задължение, произтичащо от правото на Съюза.

[1] Позиция на Европейския парламент от 10 май 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и Позиция на Съвета на първо четене от 4 октомври 2012 г. Позиция на Европейския парламент от … (все още непубликувана в Официален вестник).

(*) Датата на влизане в сила на настоящия регламент.

(12) Разрешението за изменение или сключване на двустранни инвестиционни споразумения, предвидено в настоящия регламент, следва по-специално да позволи на държавите членки да отстранят евентуални несъответствия между техни двустранни инвестиционни споразумения и правото на Съюза, различни от несъответствията, произтичащи от разпределението на компетентности между Съюза и неговите държави членки, които са уредени с настоящия регламент.

(13) Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящия регламент. В посочения доклад следва, наред с останалото, да се прецени необходимостта от по-нататъшно прилагане на глава III. Ако докладът съдържа препоръка да се прекрати прилагането на разпоредбите на глава III или предложение да се изменят посочените разпоредби, той може по целесъобразност да бъде придружен от законодателно предложение.

(14) Европейският парламент, Съветът и Комисията следва да вземат мерки всяка информация, определена като поверителна, да се третира в съответствие с Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ([1]).

(15) Инвестиционните споразумения между държавите членки не следва да попадат в обхвата на настоящия регламент.

(16) Необходимо е да се вземат някои мерки, за да се гарантира, че двустранните инвестиционни споразумения, оставащи в сила съгласно настоящия регламент, продължават да функционират, включително и по отношение на разрешаването на спорове, като в същото време се съобразяват с изключителната компетентност на Съюза.

(17) С оглед да се осигурят еднакви условия за прилагане на настоящия регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ([2]).

(18) По-специално, тези правомощия следва да се предоставят на Комисията предвид факта, че процедурите съгласно членове 9, 11 и 12 дават на държавите членки правото да действат в области от изключителната компетентност на Съюза и решенията за това трябва да се вземат на равнището на Съюза.

(19) Процедурата по консултиране следва да се използва за приемането на разрешенията по членове 9, 11 и 12, като се има предвид, че посочените разрешения следва да се предоставят въз основа на ясно определени критерии, установени в настоящия регламент,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ

Член 1

Предмет и обхват

1. Без да засяга разделението на компетенциите, установени с ДФЕС, настоящият регламент урежда правния статут на двустранните инвестиционни споразумения на държавите членки съгласно правото на Съюза и определя реда, условията и процедурите, при които на държавите членки се разрешава да изменят или сключват двустранни инвестиционни споразумения.

2. За целите на настоящия регламент понятието „двустранно инвестиционно споразумение“ означава всяко споразумение с трета държава, което съдържа разпоредби за защита на инвестициите. Настоящият регламент обхваща само тези разпоредби на двустранните инвестиционни споразумения, които засягат защитата на инвестициите.

ГЛАВА II

РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ОСТАВЯНЕ В СИЛА НА ЗАВАРЕНИ ДВУСТРАННИ ИНВЕСТИЦИОННИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 2

Уведомяване на Комисията

До … (*) или в рамките на 30 дни от датата на присъединяването им към Съюза, държавите членки уведомяват Комисията за всички двустранни инвестиционни споразумения с трети държави, подписани преди 1 декември 2009 г. или преди датата на присъединяването им –прилага се по-късната дата – които желаят да оставят в сила или допускат да влязат в сила съгласно настоящата глава. Уведомлението включва и копие на тези двустранни инвестиционни споразумения. Освен това държавите членки уведомяват Комисията за всяка последваща промяна в правния статут на посочените споразумения.

Член 3

Разрешение за оставяне в сила

Без да се засягат другите задължения на държавите членки съгласно правото на Съюза, двустранните инвестиционни споразумения, за които е направено уведомление съгласно член 2 от настоящия регламент, могат да останат в сила или да влязат в сила в съответствие с ДФЕС и настоящия регламент до влизането в сила на двустранно инвестиционно споразумение между Съюза и същата трета държава.

Член 4

Публикуване

1. На всеки дванадесет месеца Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* списък с двустранните инвестиционни споразумения, за които е направено уведомление съгласно член 2, член 11, параграф 6 или член 12, параграф 6.

([1]) ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.
([2]) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

(*) 30 дни от датата на влизане в сила на настоящия регламент.

2. Първото публикуване на списъка с двустранни инвестиционни споразумения, посочен в параграф 1 от настоящия член, се извършва не по-късно от три месеца след крайния срок за уведомяванията, направени съгласно член 2.

Член 5

Оценка

Комисията може да направи оценка на двустранните инвестиционни споразумения, за които е направено уведомление съгласно член 2, като прецени дали една или повече разпоредби на посочените споразумения представлява сериозна пречка за преговорите или сключването от Съюза на двустранни инвестиционни споразумения с трети държави, с оглед на постепенното заменяне на двустранните инвестиционни споразумения, за които е направено уведомление съгласно член 2.

Член 6

Задължение за сътрудничество

1. Държавите членки предприемат всички необходими мерки за това разпоредбите, на двустранните инвестиционни споразумения, за които е направено уведомление съгласно член 2, да не представляват сериозна пречка за преговорите или сключването от Съюза на двустранни инвестиционни споразумения с трети държави, с оглед на постепенното заменяне на двустранните инвестиционни споразумения, за които е направено уведомление съгласно член 2.

2. Ако Комисията установи, че една или повече разпоредби на двустранно инвестиционно споразумение, за което е направено уведомление съгласно член 2, представлява сериозна пречка за преговорите или сключването от Съюза на двустранни инвестиционни споразумения с трети държави, с оглед на постепенното заменяне на двустранните инвестиционни споразумения, за които е направено уведомление съгласно член 2, Комисията и съответната държава членка своевременно започват консултации и си сътрудничат, за да набележат подходящите действия за разрешаване на проблема. Консултациите продължават не повече от 90 дни.

3. Без да се засяга параграф 1, Комисията може в срок от 60 дни след приключване на консултациите да посочи подходящите мерки, които да бъдат предприети от съответната държава членка за премахване на споменатите в параграф 2 пречки.

ГЛАВА III

РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ ИЛИ СКЛЮЧВАНЕ НА ДВУСТРАННИ ИНВЕСТИЦИОННИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 7

Разрешение за изменение или сключване на двустранно инвестиционно споразумение

Съобразно условията, предвидени в членове 8 – 11, на държава членка се разрешава да започне преговори с трета държава за изменение на заварено или за сключване на ново двустранно инвестиционно споразумение.

Член 8

Уведомяване на Комисията

1. Когато държава членка възнамерява да започне преговори с трета държава цел да измени или да сключи двустранно инвестиционно споразумение, тя уведомява Комисията за намерението си в писмен вид.

2. Уведомлението, посочено в параграф 1, включва съответната документация и указва кои са разпоредбите, които подлежат на договаряне или предоговаряне, целите на преговорите и всяка друга информация, която е от значение.

3. Уведомлението, посочено в параграф 1, се прави най-малко пет месеца преди започването на официалните преговори.

4. Когато съобщената от държавата членка информация не е достатъчна, за да се даде разрешението за започване на официални преговори в съответствие с член 9, Комисията може да поиска допълнителна информация.

5. Комисията предоставя посоченото в параграф 1 от настоящия член уведомление и при поискване съпътстващата документация на другите държави членки при спазване на изискванията за поверителност, предвидени в член 14.

Член 9

Разрешение за започване на официални преговори

1. Комисията разрешава държавите членки да започнат официални преговори с трета държава за изменение на или за сключване на двустранно инвестиционно споразумение, освен ако не стигне до заключението, че започването на тези преговори:

а) би било в противоречие с правото на Съюза, различно от несъответствията, произтичащи от разпределението на компетентностите между Съюза и държавите членки;

б) би било излишно, тъй като Комисията е представила или е взела решение да представи препоръка за започване на преговори със съответната трета държава в съответствие с член 218, параграф 3 от ДФЕС;

в) би било в несъответствие с принципите и целите на външната дейност на Съюза, разработени в съответствие с общите разпоредби в дял V, глава 1 от Договора за Европейския съюз;

г) би представлявало сериозна пречка за преговорите или сключването от Съюза на двустранни инвестиционни споразумения с трети държави.

2. Като част от разрешението, посочено в параграф 1, Комисията може да изиска държавата членка да включи или да изключи от тези преговори и от евентуалното двустранно инвестиционно споразумение някои клаузи, които са необходими за постигането на съответствие с инвестиционната политика на Съюза или на съвместимост с правото на Съюза.

3. Разрешението, посочено в параграф 1 от настоящия член, се дава в съответствие с процедурата по консултиране, предвидена в член 16, параграф 2. Комисията взема решение в срок от 90 дни след получаване на уведомлението по член 8. Когато е необходима допълнителна информация за вземането на решение, срокът от 90 дни започва да тече от датата на получаване на допълнителната информация.

4. Комисията информира Европейския парламент и Съвета за решенията, взети съгласно параграф 3.

5. Ако Комисията не даде разрешение съгласно параграф 1, тя информира съответната държава членка и посочва мотивите за това.

Член 10

Участие на Комисията в преговори

Комисията е информирана редовно за напредъка и резултатите от преговорите за изменение на или сключване на двустранно инвестиционно споразумение по време на различните етапи и може да поиска да участва в преговорите относно инвестиции между държавата членка и трета държава.

Член 11

Разрешение за подписване и сключване на двустранно инвестиционно споразумение

1. Преди да подпише дадено двустранно инвестиционно споразумение, съответната държава членка уведомява Комисията за резултата от преговорите и представя на Комисията текста на това споразумение.

2. Настоящият член се прилага също за двустранни инвестиционни споразумения, които са договорени преди … (*), но не са предмет на задължението за уведомяване съгласно член 2 или съгласно член 12.

3. При получаване на уведомлението Комисията прави оценка дали договореното двустранно инвестиционно споразумение противоречи на изискванията на член 9, параграфи 1 и 2.

4. Когато Комисията констатира, че резултатът от преговорите е двустранно инвестиционно споразумение, което отговаря на изискванията по член 9, параграфи 1 и 2 от настоящия регламент, тя разрешава на държавата членка да подпише и сключи това споразумение. Членове 3, 5 и 6 се прилагат за такива споразумения, както ако за тях е било направено уведомление по член 2.

5. Решенията съгласно параграф 4 от настоящия член се вземат в съответствие с процедурата по консултиране, предвидена в член 16, параграф 2. Комисията взема решение в срок от 90 дни след получаване на уведомлението по параграфи 1 и 2от настоящия член. Когато е необходима допълнителна информация за вземането на решение, срокът от 90 дни започва да тече от датата на получаване на допълнителната информация.

6. Когато Комисията даде разрешение съгласно параграф 4, съответната държава членка уведомява Комисията за сключването и влизането в сила на двустранното инвестиционно споразумение, както и за всяка последваща промяна в правния статут на същото споразумение.

7. Комисията информира Европейския парламент и Съвета за решенията, взети съгласно параграф 4.

8. Ако Комисията не даде разрешение съгласно параграф 4, тя информира съответната държава членка и посочва причините за това.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 12

Споразумения, подписани от държавите членки в периода между 1 декември 2009 г. и … (*)

1. Когато в периода между 1 декември 2009 г. и … (*) дадена държава членка е подписала двустранно инвестиционно споразумение, същата държава членка уведомява Комисията за споразумението, което желае да остави в сила или да допусне да влезе в сила в срок до … (**).Уведомлението включва и копие на това споразумение.

2. При получаване на уведомлението Комисията прави оценка дали двустранното инвестиционно споразумение, за което е направено уведомление съгласно параграф 1 от настоящия член, противоречи на изискванията на член 9, параграфи 1 и 2.

3. Ако Комисията установи, че двустранно инвестиционно споразумение, за което е направено уведомление съгласно параграф 1 от настоящия член, отговаря на изискванията на член 9, параграфи 1 и 2, тя разрешава оставането в сила или влизането в сила на това споразумение съгласно правото на Съюза.

4. Комисията взема решението, посочено в параграф 3 от настоящия член, в срок от 180 дни от датата на получаване на уведомлението по параграф 1 от настоящия член. Когато е необходима допълнителна информация за вземането на решение, срокът от 180 дни започва да тече от датата на получаване на допълнителната информация. Решенията съгласно параграф 3 от настоящия член се вземат в съответствие с процедурата по консултиране, предвидена в член 16, параграф 2.

5. Освен ако дадено двустранно инвестиционно споразумение е било разрешено съгласно параграф 3, държавата членка не предприема по-нататъшни действия за сключване на споразумението, а прекратява или отменя вече предприетите действия.

(*) Датата на влизане в сила на настоящия регламент.

(**) 30 дни след влизането в сила на настоящия регламент.

6. Когато Комисията дава разрешение в съответствие с параграф 3 от настоящия член, съответната държава членка уведомява Комисията за влизането в сила на двустранното инвестиционно споразумение, както и за всяка последваща промяна в правния статут на това споразумение. Членове 3, 5 и 6 се прилагат за такива споразумения, както ако за тях е било направено уведомление по член 2.

7. Комисията информира Европейския парламент и Съвета за решенията, взети съгласно параграф 3.

8. Ако Комисията не даде разрешение съгласно параграф 3, тя информира съответната държава членка и посочва мотивите за това.

Член 13

Поведение на държавите членки по отношение на двустранно инвестиционно споразумение с трета държава

Когато двустранно инвестиционно споразумение попада в обхвата на настоящия регламент съответната държава членка:

а) информира своевременно Комисията за всички заседания, които ще се проведат по силата на разпоредбите на споразумението. На Комисията се предоставя дневният ред и цялата необходима информация за разбиране на поставените за обсъждане теми на посочените заседания. Във връзка с това Комисията може да изиска допълнителна информация от съответните държави членки. Когато някой от поставените за обсъждане въпроси може да засегне изпълнението на политиките на Съюза в областта на инвестициите, и по-конкретно на общата търговска политика, Комисията може да изиска от държавата членка да заеме определена позиция;

б) информира своевременно Комисията за всяка получена информация, че дадена мярка не съответства на споразумението. Освен това държавата членка незабавно уведомява Комисията за всички искания за уреждане на спорове, възникнали по силата на двустранното инвестиционно споразумение, веднага щом държавата членка разбере за такова искане. Държавата членка и Комисията си съдействат пълноценно и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на ефективна защита, което може да включва по целесъобразност участието на Комисията в процедурата;

в) търси съгласието на Комисията преди да задейства някой от механизмите за разрешаване на спорове срещу трета държава, предвидени в двустранното инвестиционно споразумение, и задейства тези механизми по искане на Комисията. Посочените механизми включват консултации с другата страна по двустранното инвестиционно споразумение и разрешаване на спора, когато това се предвижда в споразумението. Държавата членка и Комисията си съдействат пълноценно при изпълнение на процедурите в рамките на съответните механизми, които могат да включват по целесъобразност участието на Комисията в съответните процедури.

Член 14

Поверителност

При уведомяването на Комисията относно преговорите и резултата от тях в съответствие с членове 8 и 11, държавите членки могат да посочат дали дадена информация, предоставена от тях, трябва да се разглежда като поверителна и дали тя може да бъде споделяна с другите държави членки.

Член 15

Преразглеждане

1. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящия регламент преди … (*).

2. Докладът включва преглед на поисканите и дадени разрешения съгласно глава III и преглед на необходимостта от по-нататъшното прилагане на посочената глава.

3. Ако в доклада се съдържа препоръка за прекратяване на прилагането на глава III или за изменение на нейните разпоредби, същият доклад се придружава от съответното законодателно предложение.

Член 16

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет за инвестиционните споразумения. Посоченият комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) 7 години от датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Член 17

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в … на

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
…	…

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

На 8 юли 2010 г. Комисията представи на Съвета предложението си за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на преходни разпоредби за двустранните инвестиционни споразумения между държавите членки и трети държави ([1]).

Европейският парламент прие позицията си на първо четене и съответната законодателна резолюция на пленарното заседание от 10 май 2011 г. ([2])

В съответствие с точки 16 – 18 от Съвместната декларация относно практическите условия и ред за процедурата на съвместно вземане на решение ([3]) председателството, в рамките на възложения му от Корепер мандат ([4]), проведе неформални контакти с Европейския парламент с цел постигане на споразумение между институциите на етап първо четене в Съвета. Впоследствие такова споразумение бе постигнато на неформалната тристранна среща на 29 май 2012 г.

Председателят на Комисията по международна търговия към Европейския парламент в писмото си от 31 май 2012 г. до председателя на Корепер (II част) посочи, че ако Съветът официално представи на Парламента позицията си във вида, в който тя е изложена в приложението към писмото му, той ще препоръча на пленарното заседание да приеме на второто четене в Парламента позицията на Съвета без изменения, като текстът ще бъде проверен от юрист-лингвистите.

На 26 юни 2012 г. Съветът одобри посоченото по-горе политическо споразумение ([5]).

II. ЦЕЛ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Договорът за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), който влезе в сила на 1 декември 2009 г., установи изключителните компетенции на ЕС в областта на преките чуждестранни инвестиции като част от общата търговска политика (член 207, параграф 1 от ДФЕС). Във връзка с това Комисията прие предложение за посочения по-горе регламент, отнасящ се само до транснационалните аспекти на управлението на новите компетенции на ЕС по отношение на преките чуждестранни инвестиции. Целите, критериите и съдържанието на тези нови компетенции бяха разгледани в отделно съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета, прието едновременно със законодателното предложение ([6]).

Целта на предложението на Комисията бе да се разреши продължаването на действието на отнасящите се до инвестициите двустранни международни споразумения, сключени между държавите членки и трети държави, както и да се създадат условията и процедурната рамка за водене на преговори и сключване на такива споразумения от държавите членки.

III. АНАЛИЗ НА ПОЗИЦИЯТА НА СЪВЕТА НА ПЪРВО ЧЕТЕНЕ

Общи положения

Съветът подкрепя изцяло разработването на обща рамка на политиката относно инвестициите, с която се установява равнопоставеност за всички инвеститори от ЕС в трети държави и за инвеститорите от трети държави в ЕС.

([1]) Док. 11953/10 WTO 252 FDI 12.
([2]) Док. 9726/11 CODEC 749 WTO 195 FDI 12 PE 206.
([3]) ОВ C 145, 30.6.2007 г., стр. 5.
([4]) Док. 10908/11 WTO 228 FDI 15 CODEC 950.
([5]) Док. 10892/12 WTO 216 FDI 17 CODEC 1557.
([6]) Док. 11952/10 WTO 251 FDI 11. Въз основа на този документ на заседанието си на 25 октомври 2010 г. Съветът прие заключения относно цялостната европейска политика в областта на международните инвестиции (док. 14373/10).

Предвид това, че защитата и правната сигурност за европейските инвеститори в чужбина все още се осигурява основно чрез двустранни инвестиционни споразумения, сключени от държавите членки с трети страни, новата правна рамка не следва да оказва отрицателно въздействие върху защитата на инвеститорите и гаранциите, с които те се ползват съгласно съществуващите споразумения. За Съвета идеята за заменянето на съществуващите споразумения на държавите членки със споразумения на ЕС е от първостепенна важност за избягване на правния вакуум, като по този начин се осигуряват непрекъсната защита и правна сигурност за инвеститорите.

С позицията на Съвета на първо четене, която е резултат от политическото споразумение между Европейския парламент, Комисията и Съвета, в предложението на Комисията се внасят следните основни изменения:

Предмет и обхват (глава I, член 1)

Парламентът не е предложил никакви изменения по отношение на този член; въпреки това са внесени някои промени. Параграф 1 съдържа някои уточнения в сравнение с текста на предложението на Комисията, както и уточнението, че регламентът не засяга по никакъв начин разделението на компетенциите, установено с Договорите. Новият параграф 2 съдържа определение на понятието „двустранно инвестиционно споразумение“.

Оставане в сила на съществуващи двустранни инвестиционни споразумения (глава II, членове 2 – 6)

В член 2, който се отнася за уведомленията до Комисията, измененията на Парламента бяха приети. Текстът съдържа и някои допълнителни изменения от технически характер.

Идеята за замяна, заложена в член 3 (оставане в сила) е от първостепенна важност за гарантиране на непрекъсната защита за инвеститорите, като по този начин им се осигурява правна сигурност. Парламентът не е предложил никакви изменения по отношение на този член.

Член 5, който обхваща оценките, извършвани от Комисията, е изцяло изменен. Макар че Съветът не бе в състояние да приеме значителна част от измененията на Парламента, той прие идеята на Парламента за включване на понятието „сериозна пречка“ в изменения текст (съдържащо се в текста на още няколко члена). Според Съвета самото съществуване на двустранни инвестиционни споразумения не следва да бъде смятано за „сериозна пречка“.

Член 6 относно задължението за сътрудничество е – наред с членове 3 и 5 – основният проблем в този регламент. Текстът на Комисията бе изменен значително, за да се подчертае значението на тясното сътрудничество между държавите членки и Комисията за отстраняване на всички посочени от Комисията сериозни пречки пред договарянето или сключването на двустранни инвестиционни споразумения между ЕС и трети държави. В съответствие с разпоредбите на въпросния член Комисията може да посочи подходящите мерки, които да бъдат взети от съответните държави членки с оглед на премахването на посочените по-горе пречки. Измененията на Парламента не можеха да бъдат приети.

Разрешение за изменение или сключване на двустранни инвестиционни споразумения (глава III, членове 7 – 11)

Измененията на Парламента на член 7 (Разрешение за изменение или сключване на двустранно инвестиционно споразумение), член 8 (Уведомление до Комисията), член 9 (Разрешение за започване на официални преговори) и член 11 (Разрешение за подписване и сключване на споразумение) бяха частично приети. По отношение на член 10 (Участие на Комисията в преговори) изменението на Парламента не можеше да бъде прието, тъй като бе запазен текстът на предложението на Комисията.

Заключителни разпоредби (глава IV, членове 12 – 17)

По време на неформалните контакти с Парламента Съветът прие да последва предложението му за включване в регламента на нов член 12 за споразуменията, подписани от държавите членки между влизането в сила на ДФЕС, т.е. 1 декември 2009 г., и влизането в сила на въпросния регламент, макар Парламентът да не беше предложил никакви изменения в това отношение в позицията си на първо четене. По този начин Съветът ясно демонстрира пълното признание от своя страна на новите компетенции на ЕС в сферата на преките чуждестранни инвестиции. Този член обхваща процедурите, които да бъдат следвани (уведомление от държавите членки, оценка и разрешение от Комисията), по отношение на посочената по-горе категория двустранни инвестиционни споразумения.

Що се отнася до член 15 (Преглед), бе договорен компромис за времето на доклада за прилагането на регламента, т.е. седем години след влизането в сила на регламента, вместо десет години, както бяха предложили Парламентът и Съветът, или пет години, както беше предложила първоначално Комисията.

По отношение на член 16 (Процедура на комитет) Съветът прие изменението на Парламента, в което се настоява за използването на процедурата по консултиране.

IV. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

Позицията на Съвета на първо четене отразява споразумението, постигнато при неформалните контакти между Съвета и Парламента със съдействието на Комисията. Едновременно с изпълнението на основните изисквания за осигуряване на непрекъсната защита и правна сигурност за инвеститорите, текстът предвижда и ефективно упражняване на новите изключителни компетенции на ЕС в областта на преките чужди инвестиции. Затова Съветът очаква позицията му на първо четене да бъде приемлива за Европейския парламент.

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА И КОМИСИЯТА

Фактът, че настоящият регламент, и по-специално съображения 17, 18 и 19, предвижда използването на процедурите, посочени в Регламент (ЕС) № 182/2011, не съставлява прецедент, който би позволил на Съюза в рамките на бъдещи регламенти да оправомощава държавите членки съгласно член 2, параграф 1 от ДФЕС да законодателстват и да приемат правно обвързващи актове в области, в които Съюзът има изключителна компетентност. Освен това фактът, че в настоящия регламент се използва процедурата по консултиране, а не процедурата по разглеждане, също не следва да се смята за прецедент по отношение на бъдещи регламенти, установяващи рамката на общата търговска политика.